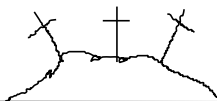

Duben 2021

SOUTERRAIN

Je to zvláštní doba...!

Slyšíme tato slova ze všech stran. Uvědomuji si pravdivost toho pozorování také naléhavě při bohoslužbách v našem prázdném kostele. Při přenosech se sejdou duchovní, hudebník, presbyter. Jinak je sál úplně prázdný, teď je tam i docela chladno... Jako muzikant jsem zvyklý na to, že hraju nebo zpívám, a přitom nevidím dobře reakce posluchačů. Navzdory tomuto tréninku se mi stejně nelíbí, že se spolu nepotkáváme. Přečetl jsem si dnes v Heslech Jednoty bratrské krásný verš: „Ty jsi Bůh, který vidí!“ (*Genesis 16,13*) Jsou to slova Hagar, otrokyně Abramovy manželky Saraj. Hagar zažívala tak špatné zacházení od své paní, až raději utekla do pouště. A tam dochází k jejímu úžasnému prozření: „Ty jsi Bůh, který mě vidí“. Žádný člověk nespatrił Boha. Ale my věříme, že je. Že je s námi. A že nás vidí. Není to někdy snadná víra. Dostává se nám ale dotyků z Boží strany. Víra chce činy, skutky, dění. Aby nebyla papírovou vírou, nýbrž živou. Vírou života.

Při poslední schůzi staršovstva se k nám na část jednání připojila také naše budoucí farářka sestra Alexandra Jacobea z Brna. Mohli jsme se slyšet i dokonce díky kameře vidět. Všechny nás to povzbudilo. Sestra se těší na práci v našem sboru. A my se těšíme na ni. Ovšem zazněl i její povzdech, přání. Chtěla by vidět, zažít nějaký projev života od nás, od našeho sboru, od nás členů a návštěvníků bohoslužeb, od účastníků našeho společenství směrem k ní. Vinou koronavirové situace dokonce nelze vyjádřit náš vztah k nastupující farářce volbou ve sboru. Tato možnost odpadla a ani distanční forma není možná. Synodní rada za nás vydá úřední rozhodnutí. Je to málo! Opravdu málo pro chystající se sestru Jacobea, ale málo i pro nás. Potřebujeme se vidět! Vzájemně se ujišťovat... Přemýšlím, jak si dát navzájem najevo, že o sebe stojíme. Uvažuji o možnostech. Jistě si mezi sebou ve sboru telefonujeme, píšeme. Na jaře začneme s úpravami ve farářském bytě. Jistě i tady a takto se může projevit naše podpora přicházející rodině sestry farářky. Zároveň i my sobě navzájem můžeme ukázat a potvrdit solidaritu, zájem.

Zmíněná Hagar v poušti se má podle pokynu anděla vrátit zpět. A hned je jí zaslíbeno, že se její potomstvo nebývávalo rozmnoží. Věřím, spolu s vámi se těším, že se zase budeme potkávat v kostele, že se budeme tváří v tvář vidět. Nedejme na to, když zatím moc daleko dopředu nedohlédneme. Hledejme všechny způsoby, cesty, jak se navzájem ujišťovat, že o sebe stojíme. A těší mě, že nás Pán Bůh vidí. Stále, i teď! Že o nás ví i v této zvláštní době. Zatím tedy: Na slyšenou! Na shledanou. Na viděnou!

Tomáš Najbrt

Výťah z jednání staršovstva (4. 3. 2021 v 19:00 on-line)

A. NA VĚDOMÍ

A-2. další aktivity s. farářky a br. faráře

- **MT:** pastorační návštěvy 4x, telefonáty 15x, 1xpředsvatební přípravy, seminář pro budoucí mentory v H. Čermné, schůze komise pro vikariát Praha, obcování online, podpůrná supervizní skupina v Dejvicích, dozorčí rada Vrchlabí online, dozorčí rada Krabčice online, předsvatební příprava 1x, úvod do katechetického semináře v H. Čermné, online polsko-německo-český seminář o pastoraci
- **PR:** pastorální konference, pastorece, příprava na křest, Sváteční slovo, PO ekumenický
- **Oba:** bruslení s konfirmandy, běžkování s konfirmandy

A-3. Pošta a různé

- sborová zásilka 2/2021 (viz <https://www.ustredicce.cz/rubrika/11-Sborovazasilka/index.htm>) – upozorňujeme na: Pro presbytery – Program jednání staršovstva; Modlitby nejen pro staršovstvo
- parte - Olga Šourková (6.3. 14:00 Jižní město)
- z webů: Na kafe se synodní radou-10. března od 18.30 hodin a bude živě přenášena na YouTube.
Česko-americký postní kalendář: biblická zastavení na každý den (<https://www.e-cirkev.cz/aktuality/materialy-pro-postni-obdobi/>)
- MPr – zítra přivezou a nainstalují myčku, JS již zakoupila
- MŠ – pro Diakonii budeme tisknout trička s náměty současných umělců

B. K PROJEDNÁNÍ

B-1. Rozhovor s oběma farářkami o jejich volbě či jmenování

Usnesení: požádáme SR o jmenování farářek v co nejkratším časovém termínu

B-2. Úpravy farářského bytu

- úpravy v bytě v součinnosti se SR
- PR – ukončení nájmu a předání bytu firmě 30. 5. – AJ – termín stěhování 14. 8. 2021

B-3. Uspořádání bohoslužeb v nejbližším období

- 3. března on-line jednání Covid komise neděle - 7., 14., 21. 3. 2021 bohoslužby pouze online
- na další neděle rozpis, sloužící presbyteři (VP) se nechají testovat

B-4. Konfirmace

- hlavní cíl v pandemii – udržet sociální kontakty dětí mezi sebou; pozvání k VP pro některé
- plánovanou zkoušku před sborem (zřejmě on-line) nahrazuje současně pravidelné zapojování se do bohoslužeb
- EH – představení konfirmandů v Souterrainu

B-5. Diakonie a křesťanská služba

- probrány jednotlivé „příběhy“ našich milých členů s informací o péči

B-6. Finanční záležitosti (TC)

- schválena výše sbírky na tisk, kterou opět odešleme ze sborových prostředků: 3 831,- Kč
- schválení rozpočtu na rok 2021 a evidenčního dotazníku a výkazu o hospodaření – 2020
- schválena smlouva s libeňským sborem o zapůjčení 300 tis. na 3 roky
- námět Jany Kohoutové – na jaře při bohoslužbách připravuje prodej drobných dáreků

B-7. Nový evangelický zpěvník

- průzkum u členů sboru probíhá a bude pokračovat, zatím zájem o cca 70 ks (do sboru sponzorsky cca 30)
- námět: promítat ve sboru písně při zpěvu na zed' – zamítnuto

B-8. Hospodářské záležitosti

- přenos on-line – zvuk není kvalitní, na hranici srozumitelnosti – na vylepšení kvality přenosu pracují br. D. Henych a br. P. Hejl

B-9. Výroční shromáždění

- VSS odloženo na neurčito

B-10. Trvající a nové úkoly

- úklid – jarní kostel, kanceláře, sklep – před stěhováním s. Jacobea

B-11. Z došlé pošty a různé k rozhodnutí

- seniorátní den 26. 3. online – téma samofinancování;

Zakončení:

Co znamená půst a co můžeme udělat – papež František: „posti se od špatných slov, hněvu, pesimismu, starostí, stížností, naplň se modlitbou, posti se od hořkosti, od egoismu, neodpuštění..“

Slovo farářky

Už je to dlouhý aneb naděje v nejisté době

Už je to dlouhý, říkal si možná Ježíš hladovějící a žíznící 40 dní v nehostinné poušti. Stejně tak mnoho let před tím Izraelci, lopotící se v Egyptě. To si tak pro sebe říkám, když se snažím hledat vnitřně nějaký nadějný horizont. Je konec postního období, Velikonoce za dveřmi. A tak se nabízí téma naděje. Té naděje, která není závislá na momentálních číslech nakažených, na měnících se datech otevírání a uzavírání čehokoli. Je to „naděje nad ději“. Velikonoce symbolizují hlubinu a oporu naší křesťanské naděje. Vždycky mi přišlo logické, že naděje nikdy nestává osamoceně, ale patří k ní niterně víra a láska. („A tak zůstává víra, naděje, láska...“ říká apoštol Pavel v 1. Listu Korintským 13,13) Všechny tyto velké hodnoty se k **někomu** a k něčemu vztahují, někoho se týkají. Svou láskou se vztahuji k někomu, věřím a doufám v – v někoho a něco. K něčemu a k někomu také upínám svou naději. A ani v této úvaze nemohu tuto trojici od sebe tak docela odtrhnout. Když bych tuto trojici měla definovat, napadá mě spíše, čím **nejsou**, nežli stručné vyjádření toho, co víra, láska a naděje znamenají. V jejich živosti, pohybu i jisté napolapitelnosti je jejich síla. Duch svatý vane, kam chce. Plody víry se nedají „urvat“ snahou. Láska i víra jsou dary, ne jistota. Víra není pouze náboženské přesvědčení, ale hluboký stav důvěry. Láska není jen slastný cit, ale také krev a pot trpělivé vytrvalosti. A co naděje, co je a není ona? K tomu, čím není a je, se kdysi trefně vyjádřil Václav Havel ve svém Dálkovém výslechu: „*Naděje je stav ducha, ne stav světa. Naděje není prognostika. Je to orientace ducha, orientace srdce. Naděje prostě není optimismus. Není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že něco má smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.*“ Nejen já si na tento citát v této době často vzpomenu. Souhlasím s Václavem Havlem, že naděje se vnitřně dotýká otázky smyslu. Když věřím, že dělám smysluplnou práci, že úsilí zachovat vztahy s nejbližšími přes různé bouře má smysl, že určité hodnoty je potřeba držet, moje naděje nikdy docela nezhasne, ať jsou dílčí výsledky jakékoli. Navzdory těžkému období pandemie, navzdory možná právě napjatým vztahům v práci nebo rodině, navzdory tomu, že teď právě nevidím východisko, provází mě naděje. Mě osobně pomáhá, představit si ji jako něco hmatatelného. Vidím naději jako takový vnitřní kompas, který nám pomáhá každý den vstát, jít se pokoušet s láskou udělat, co udělat potřebujeme, a s důvěrou (vírou) zas na konci dne ulehnout. Naděje je důležité osobní nastavení. Můžete si ji představit jako kompas, ale i jakkoli jinak. Třeba jako Vaši studnu v poušti nebo jako kotvu Vaší životní lodi. Jednoduše jako něco pevného v rozhoupaném stavu světa.

Přeji Vám tuto pevnou naději. Příběh Velikonoc nám ji znovu připomíná.

Hezký den vám přeje Magdaléna Trgalová

Ten ošklivý aerosol

Se slovem aerosol se dnes setkáváme v ne zrovna příznivé souvislosti s pandemií covid-19. Ve skutečnosti to je naprosto neutrální fyzikální, resp. fyzikálně-chemický pojem, označující jedno z méně známých skupenství hmoty. Laicky řečeno, jde vlastně o plyn, ve kterém jsou dispersně rozptýleny mikroskopické částičky pevné nebo kapalné fáze. Typickými příklady aerosolů jsou kouř, mlha, produkty hoření „vonných“ svíček, nebo třeba to, co vydechují živočichové. Těch příkladů ze života je samozřejmě mnohem více. Jak vidno, s medicínou to nemá „skoro nic“ společného.

Stejně jako plyny, i různé formy aerosolu mají tu vlastnost, že v krátké době a v úplnosti vyplní celý prostor, který mají k dispozici. Představme si např. cigaretu zapálenou v kuchyňce – za chvíli o ní budeme vědět v celé modlitebně.

Stejně tomu je i s aerosolem, který vydechujeme. Ať jsme zdraví nebo nemocní, náš aerosol nevytváří nějaký obláček kolem našeho obličeje, ale podílí se na postupném kažení vzduchu v celé modlitebně. Vždyť také po skončení bohoslužeb pravidelně otevíráme okna a větráme, abychom ten zkažený vzduch nahradili čerstvým vzduchem zvenčí, a teď jsme to zavedli i v průběhu bohoslužeb.

Je zřejmé, že v nevětrané místnosti koncentrace nežádoucích složek vzduchu (není to jen aerosol, ale v nemalé míře také kysličník uhličitý atd.) roste s postupujícím časem a rovněž, že je úměrná počtu přítomných osob. Pokud ke dvaceti lidem přibude jeden, tak to znamená, že se produkce aerosolu zvětší o 5%. Pokud ke dvaceti lidem jich přibude deset, tak se množství vydechovaného aerosolu zvětší o polovinu.

Tím se oklikou dostáváme zpět k tomu dnešnímu medicínskému použití slova aerosol. Je to dáno tím, že právě vydechovaný aerosol se podílí na šíření koronaviru SARS-CoV-2 a to v podstatné míře: zhruba 45 % všech přenosů infekce se děje právě přes aerosol. V dalších zhruba 45 % případech se přenáší virus přes kapénkovou infekci a v mnohem menší míře, v těch zbylých zhruba 10%, se nakazí lidé kontaktem, a to jak přímým s infikovanými lidmi, tak nepřímým prostřednictvím kontaminovaných povrchů. Kontaktní infekci se dá vyhnout důslednou dezinfekcí rukou. Kapénkové infekci zase dodržováním rozesutupů a vyvarováním se shlukování. Naproti tomu virové částice obsažené v aerosolu mohou infikovat i na větší vzdálenost. Proto je důležité chránit se kvalitním respirátorem (FFP2 nebo KN 95, obyčejné roušky vdechnutí aerosolu nebrání). Ale protože ani respirátory nejsou stoprocentní jistotou, je zároveň

podstatné udržet množství aerosolu malé omezeným počtem osob, které se v uzavřeném prostoru setkají. Již zvýšení počtu lidí z 20 na 21 (a tím spíše na ještě více) znatelně zvýší riziko přenosu infekce.

Až se vrátíme k bohoslužbám „naživo“, mějme to na paměti. Pokud staršovstvo v počátečním období omezí počet lidí, které se budou moci bohoslužeb účastnit, má to svůj dobrý důvod.

Jan Mašek, Judith Stoklasová

Stolečku prostři se ...

Všichni známe tuto pohádku o stolečku, který vydával báječná jídla svému majiteli.

Domnívám se, že si takový stoleček nebo stůl můžeme zařídit v Komenského síni – jen s jiným materiálem než je jídlo.

Až se opět setkáme, budeme mít připravena přáníčka pro radost, záložky pro děti, aloe – léčivé rostliny, něco pro děti, něco pro dospělé. Chcete-li se přidat – je to možné. Oblečení vyprané a vyžehlené a jiné věci nebo výrobky. Ne co vám doma překáží, ale co by mohlo být dobře použito. Ceny stanovíme. Nemusíte je přesně dodržet. Výtěžek bude použit pro potřeby sboru.

Případné dotazy je možno směřovat na tel. čísla 222 950 386, nebo 723 653 540 (Jana Kohoutová) nebo 608 137 600 (Jana Cihlová) ve večerních hodinách.

Předem děkujeme za pochopení.

Jana Kohoutová

V ohláškách často slyšíme o Suchdole. Všichni ze sboru ale Suchdol neznají a proto jsme se rozhodly připravit v rámci Klubu poznávání vycházku, v jejíž realizaci nám zabránil covid-19. Následující text je určen zájemcům o Suchdol a všem, kdo by se snad chtěli dozvědět o Suchdole něco víc.

Historie a současnost Suchdola - 1. část Historie Suchdola

Bylo by chybou pokládat Suchdol pouze za jedno z nových sídlišť na okraji Prahy. Jeho okolí bylo osídleno už v prehistorických dobách, jak o tom svědčí nálezy v nedalekých Úněticích (únětická kultura).

První doložené zprávy o počátcích obce jsou z konce 10. století, z let 950 - 970. V té době existovaly živé kontakty mezi Pražským hradem a Levým Hradcem. Cesta vedla hustými lesy s hojností lovné zvěře. Levohradečtí si nejprve postavili v dnešní staré části obce loveckou chatu. Později vznikl v jejím sousedství

nevelký dvorec, který měl sloužit zásobování levohradeckých i pražských knížat zvěří a stavebním a palivovým dřevem.

První listinná zmínka o Suchdole souvisí s tehdejšími majiteli dvorce, jímž byl svatojiřský benediktinský ženský klášter (1045). O její pravosti jsou jisté pochybnosti. Další záznam pochází z roku 1221. Papež Řehoř IX. jím potvrzuje seznam statků náležejících klášteru, mezi jiným také suchdolského dvorce. Benediktinky získaly dvorec výměnou za obec Nezlici (dnešní Zličín). Dvorec potřebovaly kvůli zásobování vlastního kláštera a zajištění péče o chudé. Postupně ho přestavěly a rozšířily hospodářství. Díky tomu vznikly v sousedství dvorce na rozhraní 11. a 12. století první selské usedlosti a chalupy, které se staly základem tzv. starého Suchdola. Byla to malá obec bez vlastního kostela. Suchdolští chodili do kostela na Levý Hradec, ale v roce 1132 postavil svatovítský kanovník Zbyhněv kostel v blízkých Úněticích.

Ve 13. století vznikají v okolí Suchdola další obce, například Lysolaje (1227), Roztoky (1233) a Sedlec. V. Laštovka cituje zmínku o Sedlci z roku 1257: *Ve vsi zvané sedlec jsou tři dušníci s majetkem povinni ve středu a v pátek každý týden po celý rok dodávat ryby kapli sv. Václava při kostele na Pražském hradě.* (Pozn.: Dušníci byli poddaní církevní vrchnosti, kteří měli mimo jiné povinnost starat se o její zásobování.)

Ke značnému rozkvětu Suchdola došlo za Karla IV. Obec tehdy měla asi 20 domů, ve kterých žilo kolem 100-120 obyvatel. Dvorec prošel rozsáhlou přestavbou. V této době se zde začala pěstovat také vinná réva.

Dvorec zůstal v majetku benediktinek 377 let. Jeho držení ukončily husitské války, kdy obce v pražském okolí byly postiženy drancováním žoldnérů císaře Zikmunda po porážce na Vítkově. Pražané zvítězili, osvobodili v roce 1421 okolí Prahy a v téže době zabrali suchdolský dvorec. Do únětického kostela, který museli opustit dočasně svatovítské kanovníci, byl dosazen kališnický kněz. Tato změna netrvala dlouho. Již počátkem 17. století dosadila pražská kapitula do Únětic opět katolického faráře, který odmítal sloužit bohoslužbu česky. Majitel suchdolského statku Adam Sluzský se snažil spor vyřešit soudní cestou, ale bez úspěchu. Dal proto ve statku opravit jednu místnost jako modlitebnu a zval kněze podobojí z Prahy. Sluzský zemřel v roce 1617. Na statku hospodařila dál jeho vdova. Po její smrti v roce 1624 byl statek jako protestantský majetek zkonfiskován.

Tricetiletá válka postihla Suchdol velmi těžce. Obec byla natolik zpustošená, že většina obyvatel odešla do sousedních vesnic. V roce 1652 zakoupil panství rytíř Ondřej Roden, který je pronajal Pražanu Danielu Oriesovi. Podle jeho líčení ... *zůstaly ze stájí, ovčince a stodol jen holé zdi, ... pole jsou pustá a neobděláná,*

žádný dobytek, oba rybníky bez ryb, vinice způsobené, v myslivně bydlí hajný, ale nemá nikoho, kdo by v lese pracoval. Selské domy jsou všechny opuštěné. Díky Oriesovu úsilí o obnovení panství se vrátila asi polovina původních obyvatel. Po smrti rytíře Rodena se stali novými majiteli panství emauzští benediktini (1679), kteří je spravovali až do 20. století. Rok po převzetí panství postihl Čechy mor. Na okraji Suchdola byl zřízen morový hřbitov. V roce 1704 dal rychtář Martin Ježek postavit u hřbitova zvonička, která byla později přestavěna na dnešní kapli sv. Václava při cestě do Únětic. Většina obyvatel Suchdola byli poddaní benediktinů, v okolí měly panství další řády, např. v Horoměřicích to byli strahovští premonstráti, v Tursku maltézští rytíři, Únětice zůstaly v majetku svatovítské kapituly. Za správy benediktinů se statek i obec daly postupně do pořádku. Za Marie Terezie se v obcích, kde byla fara, zřizovaly triviální školy. První škola vznikla v roce 1623 v Úněticích, Suchdol vlastní školu neměl.

Tereziánské reformy vedly k lepší evidenci obyvatel, majetku a daní. Díky tomu víme, že v roce 1774 měla obec 17 obytných stavení, ve kterých bydlelo 106 obyvatel. O správu obce se starali rychtáři. Jejich seznam od roku 1630 je zachován v emauzském archivu. Suchdol se postupně rozrůstal, kromě majitelů selských usedlostí najdeme mezi obyvateli mlynáře, hospodského nebo krejčího.

Historie Suchdola se podobá historii mnoha českých obcí. Do zrušení roboty zde vládly vrchnosti. Na přelomu 19. a 20. století dochází k uvolnění a hospodářskému a kulturnímu rozkvětu. Obec se začíná rozrůstat a postupně ztrácí svůj zemědělský charakter.

Stanislava Hřebíčková

Historie a současnost Suchdola - 2. část

Současnost Suchdola

Ve svém příspěvku o současnosti Suchdola jsem použila část diplomové práce Bc. Kateřiny Jarošové z ČVUT, webové stránky ÚMČ Praha Suchdol a taky své vlastní paměti.

Základní údaje: rozloha 513 ha, k 1. 1. 2018 má 7 206 obyvatel, erb jsou dvě labuť v červeném poli v podobě písmena S proti sobě (Suchdol a Sedlec) a pod nimi modré vlny značící řeku Vltavu. Sedlec je dnes částí Prahy 6.

Suchdol se skládá z částí Starý Suchdol, Nový Suchdol, Výhledy, Budovec a Dolní Sedlec.

Sousední obce jsou Horoměřice, Roztoky a Únětice a v rámci Prahy sousedí s městskou částí Praha 6 (Sedlec) a Lysolaje.

Akcíz

V roce 1921 byl založen Akcíz (Kamýčká 129), což byla celnice pro tzv. Velkou Prahu. Lidé dovážející zboží do Prahy museli tady zastavit, náklad nechat zkontrolovat a zaplatit clo. Starší obyvatelé Suchdola dodnes tomu místu – dnes je v budově zřízeno kadeřnictví – říkají „u akcízu“.

Základní škola Mikoláše Alše

ZŠ dostala jméno po známém českém malíři Mikoláši Alšovi (nar.1852), který na Suchdole pobýval v letech 1877 – 1879. Je to jediná základní škola v Suchdole a jsou zde žáci od první po devátou třídu. Dnes již má dvě budovy – starou a novou školu. Stará škola byla postavena v r. 1931 a sídlí v ní první stupeň (1. – 5. třída) a v nové budově, která byla postavena v r. 1993 jsou žáci 2. stupně, 6. – 9. třídy. Slavnostně otevřena byla za účasti tehdejší první dámy, paní Olgy Havlové. Jde o první

postavenou základní školu v samostatné České republice. U školy je i školní družina. Nová budova disponuje bezbariérovým přístupem a v areálu se nachází víceúčelové sportoviště s umělým osvětlením, keramická dílna a knihovna.

Před školou se nachází pomník Mikoláši Alšovi s nápisem: „Za pobytu v Suchdole u Prahy v letech 1877 – 1879 vytvořil svá nejkrásnější díla“. Dalším památníkem je památník obětem druhé světové války. Kromě toho tady stojí lípa republiky.

Zvonice na Starém Suchdole

Zvonice – kaplička, zvonička – se nachází v ulici Pod Rybníčkem přímo naproti nejstaršímu domu na Suchdole. Tabule popisuje její historii, účel a rekonstrukci. Zvonici dal postavit v r. 1846 nájemce místního statku Jan Napravil. Zvonem se zvonilo poledne, večerní klekání, pak při úmrtí a pohřbech. Za obou světových válek byl zvon odvezen pro válečné účely a 21. září 1947 byl vrácen a znovu

slavnostně vysvěcen pražským arcibiskupem ThDr. Josefem Beranem za velké účasti občanů. V r. 1997 při příležitosti padesátého výročí vysvěcení byla zvonice opravena díky peněžním darům suchdolských občanů.

Brandejsův statek

Brandejsův statek se nachází na Starém Suchdole. V první části historie Suchdola byl statek jmenován jako dvorec, později se mu říkalo zámeček. Benediktini zde také vařili pivo. Pivovar byl zrušen v r. 1863 kvůli onemocnění, jehož příčinou byla sanytrová voda (je to vedlejší produkt při výrobě ledku draselného) používaná při výrobě piva. Je to stavba

gotická, později renesančně a barokně přestavěná. V r. 1830 byl pronajat Janu Napravilovi, který se postaral o zvelebení statku samotného i obce a dal postavit i výše zmíněnou zvoničku. Ve druhé polovině 19. století se zde usídlila rodina Brandejsů, v jejichž vlastnictví byl statek 30 let a podle nichž dostal i své jméno.

Protože Alexandr Brandejs byl příznivcem talentů a umělců, scházeli se u něj na statku malíři, jako byl Antonín Chittussi, Václav Brožík, Antonín Lhota, Jakub Schikaneder, František Ženíšek, který seznámil Mikoláše Alše s majitelem statku. Protože byl Aleš chudý malíř, domluvili se s Brandejsem, že vždy jeden namalovaný obraz bude

Alšův a druhý Brandejsův a tímto způsobem splácel bydlení na statku. Statek taky navštěvovali sochaři – Josef Václav Myslbek, Josef Mauder, básníci Julius Zeyer, Jaroslav Vrchlický a další. Zajímavostí je, že Brandejs choval ve své stáji hřebce jménem Ardo, podle kterého sochař Josef Václav Myslbek vytvořil koně pro sousoší svatého Václava na Václavském náměstí.

Dnes je statek v nájmu ČZU využíván jako výukové středisko, je tam akademický jezdecký klub a taky dětský jezdecký kroužek. Smlouva o pronájmu byla prodloužena s tím, že se statek bude rekonstruovat, investorem je hl. m. Praha, které tento statek patří. Plánuje se výstavba polyfunkčního sportovního vzdělávacího zařízení, výstavba velké stáje pro jezdecký oddíl, klubovny, školicí místnosti, restaurace. Zatím je postavena jen nová krytá hala, kde probíhá výuka řady předmětů a byla rekonstruována venkovní jízdárna.

Kaple svatého Václava

Barokní kaple se nachází na okraji Suchdola směrem k obci Únětice. V části historie byl popsán její vznik. Později kaple pustla, pak ji v r. 1807 koupil mlynář Karel Trojan a nechal ji opravit a znovu vysvětit. Hřbitov byl o 50 let později zrušen. Léta spravoval kapli Emauzský klášter, až do vyhnání benediktinů z tohoto kláštera gestapem v r. 1942. Kaple byla pak opravována až do roku 2005. Nyní se zde pořádají vánoční i jiné koncerty, taky zde mají pravidelnou pobožnost i studenti ČZU. Kaple se také otevřela i v rámci celostátní akce Noc kostelů.

Přírodní rezervace Roztocký háj – Tiché údolí

Tiché údolí je součástí přírodní rezervace Roztocký háj – Tiché údolí a rozkládá se severně až severozápadně od Suchdola. Roztocký háj zaujímá oblast kolem soutoku Únětického potoka s Vltavou, zalesněným stráním se říká Tiché údolí. Rezervace se rozkládá na ploše

asi 114 ha v katastrálním území Roztok u Prahy, Suchdola a Prahy 6. Přírodní rezervací byla lokalita vyhlášena v r. 1951.

Spálený mlýn

Spálený mlýn je nejnižše položeným mlýnem na Únětickém potoce. Byl postaven v r. 1786-87 suchdolským hostinským J. Burdou. Po několika měsících z neznámých důvodů vyhořel a proto se mu začalo říkat Spálený mlýn. Později byl obnoven, ale byl na místě, které nebylo pro mlýn ideální, tak jen živořil a vystřídal 13 majitelů. V r. 1849 v něm tehdejší majitel Karel Grill zřídil továrnu na svíčky a mýdlo, ale odpad, který byl vypouštěn do Únětického potoka, znečišťoval vodu, v r. 1880 opět za podezřelých okolností vyhořel. Pak byla vybudována pekárna, která zásobovala nejen Suchdol až do doby, kdy mlýn vyhořel potřetí. Tentokrát to bylo zásahem blesku. Nyní by měla sloužit hlavní budova jako obytná, zbytek chátrá.

Trojanův mlýn

Trojanův mlýn na Únětickém potoce je nejvýše položený mlýn, byl založen někdy ve 13. století. Předcházela tomu domluva s jeptiškami, které působily v té době na Suchdole. Později, v 17. století byl rozšířen. V r. 1730 se majiteli stala rodina Trojanů, podle nichž mlýn nese jméno. Ve vlastnictví ho měli celých 127 let až do roku 1857. Protože jim tento mlýn nestačil, založil Trojan zadní mlýn, zvaný dnes Tůmův. Majitel Karel Trojan měl v Suchdole a jeho okolí velké ambice.

Další majitel mlýn zakoupil a předělal ho na hospodu u Trojanů. Dnes je objekt soukromým majetkem.

Ke konci éry se mlýn proslavil stejně jako Brandejsův statek, díky seriálu Byli jednou dva písaři s Jiřím Sovákem a Miroslavem Horníčkem v hlavních rolích.

Skalní útvar Kozí hřbety

Kozí hřbety se tyčí na hranici Suchdola a Únětic od Tichého údolí až k silnici Suchdol – Černý Vůl. Jedná se o skalní útvar z buližníku, jehož délka je asi 800 m. Kozí hřbety jsou vyhlášeny přírodní památkou.

Komunitní zahrada

Projekt komunitní zahrady začala realizovat Městská část Praha Suchdol v roce 2014 a dne 16. 5. 2015 se konalo její slavnostní otevření o rozloze 4 000 m². Cílem je vytvoření příjemného místa pro setkávání a trávení volného času návštěvníků. Je zde možno najít pokusný systém vsakování dešťové vody, polární sluneční hodiny, jsou zde bylinkové záhony, amfiteáter, kde se v létě promítají filmy, okrasné jezírko, místo pro společenské hry, komunitní ohniště a jsou zde další možnosti jak pro děti, tak i pro dospělé a taky i pro zvířátka – naše mazlíčky. Stín poskytují vzrostlé ořešáky, doplněné novou výsadbou.

Fotbalové hřiště

V r. 1921 byl založen fotbalový klub S.K. Suchdol. Hřiště bylo několikrát přemístováno, dnes je v Suchdolské ulici hned vedle komunitní zahrady a hraje pod názvem TJ Slavoj Suchdol.

Úřad městské části Praha Suchdol

Úřad městské části Praha Suchdol se nachází na Suchdolském náměstí. V parčíku před ním stojí busta Mikoláše Alše s jeho vlastnoručním podpisem. V přízemí budovy je kavárna a pošta, vedle pak lékárna, zdravotní středisko, veterinární středisko a hotel Galaxia. Na náměstí se uskutečňuje řada pravidelných akcí, za poštou sídlí sbor dobrovolných hasičů. Každý rok v době vánoční jsou v parku před ÚMČ osvětleny jedle a na kamenech se v první adventní neděli objeví betlém s asi třiceticentimetrovými figurkami z vypálené šamotové hlíny, které si modelují sami místní obyvatelé. Každoročně se jejich počet zvyšuje, je jich už několik set. Za budovou městského úřadu je zahrádkářská kolonie, která v Suchdole není jediná.

Stromy

V Gagarinově ulici je nejpočetnější pražské památné jednořadé stromořadí 19 lip srdčitých. V Suchdole je taky nejvíc památných stromů z celé Prahy.

Pomník

Na Brandejsově náměstí byl v roce 2013 odhalen pomník generálmajorovi Rudolfovi Pernickému, který bojoval proti nacistům ve Francii, později byl příslušníkem Čs. zahraniční armády ve Velké Británii. V listopadu r. 1948 byl zatčen a odsouzen ke 20-ti letům odnětí svobody. V r. 1960 byl na amnestii

propuštěn a od té doby žil v Praze na Výhledech. Po sametové revoluci mu byly vráceny všechny vojenské pocty. Byl povýšen na plukovníka a později na generálmajora ve výslužbě. Zemřel 21. prosince 2005. Vedle je pomník Rudé armádě, u kterého za dob socialismu stály děti ze základní školy 9. května čestnou stráž.

Česká zemědělská univerzita

Česká zemědělská univerzita je veřejná vysoká škola, která v r. 2006 oslavila sté výročí od svého vzniku. Díky dekretu císaře Františka Josefa byl zřízen zemědělský odbor na České vysoké škole technické. V roce 1920 se z odboru stala Vysoká škola zemědělského a lesního inženýrství při ČVUT a sídlo měla v nové budově v Dejvicích. Od roku 1952 se používá název Vysoká škola zemědělská v Praze a v polovině šedesátých let se přestěhovala do nově vybudovaného areálu na Suchdole, který je postupně budován a rekonstruován až do dnešní doby. 1. ledna 1995 se Vysoká škola zemědělská přejmenovala na Českou zemědělskou univerzitu v Praze. Má sedm fakult: agrobiologickou, lesnickou a dřevařskou, fak. tropického zemědělství, životního prostředí, provozně-ekonomickou, technickou a institut vzdělávání a poradenství. V současné době se staví výukové centrum zpracování zemědělských produktů s výrobními provozy: masný, mlékárenský, pekařský, pivovarnický a moštářenský.

Nad'a Sleziaková

Kronika Pěvců

Část 1.: Konkurz na Naše pěvce

Naše pěvecké začátky se datují do 2. poloviny 80. let - do 19. února 1986. Ve večerních hodinách proběhl v suterénních prostorách Kujbyševova 1 konkurz, kterého se zúčastnilo 13 pěvců + 2 v porotě. Konkurz probíhal buď před osvětlenou plentou (*promítací plátno*), nebo za ní – osvětlená plenta pak působila jako veselé divadlo. Všichni adepti byli nakonec přijati. Pozoruhodné bylo, že VŠICHNI dosáhli stejného počtu bodů.

Konkurzní píseň byla U panského dvora náš Vitoušek vorá, strakaté volečky má. Většina uchazečů zpívala pouze první sloku. Budoucí farář Libor Špaček, zřejmě „poznámenán“ svým budoucím povoláním, zazpíval strakaté *ovečky* má!

První naše vystoupení 26. 3. 1986 v Dejvicích byl předvelikonoční večer s biblickým programem, diapozitivy a zpěvem. Bylo to celopražské velikonoční sdružení.

První mimopražské vystoupení jsme měli 11. května 1986 v Jičíně, kde tenkrát působil bratr farář Hejl. Nebylo nás tam nejvíc, ale všech 9 Pěvců zpívalo ze všech sil. Zato jsme měli před kazatelnou opravdu dost prostoru. Jinak to ale vypadalo o 30 let později, kdy se nás tam doslova mačkalo 43!

V průběhu následujících několika let jsme se natolik rozezpívali a sezpívali, že jsme vystupovali v rámci bohoslužeb, při konfirmacích, byli hosty na několika svatbách, zpívali jsme několika novomanželům i na křtinách.

V prosinci 1989 jsme zpívali u sv. Markéty v Břevnově u příležitosti ekumenických bohoslužeb. Tady s námi také poprvé zpíval Blahoslav Rataj z našeho sboru a také Martička Světlíková. To už jsme za sebou měli zpívání v Kladně, v Libčicích, v Nymburku a dalších městech. Za první 4 roky jsme si zazpívali na více než 30 místech.

První náš zahraniční zájezd se uskutečnil na Velikonoce v roce 1990 do Rothenburgu ob der Tauber na pozvání farářů Burmannových. Upozornil je na nás bratr Marek Světlík.

Čestmír Muzikář

Sebepoznání – cesta srdce

Strávil jsem hodinu v bance se svým tátou, když potřeboval převést peníze. Nemohl jsem se udržet, tak jsem se ho zeptal: „Tati, proč ti nemůžeme aktivovat internet banking?“

„Proč bych to dělal?“ ptal se.

„No, víš, pak bys tady nemusel strávit hodinu jen kvůli převodu peněz. Můžeš online dokonce nakupovat. Všechno je pak mnohem jednodušší.“ Byl jsem nadšený, že ho můžu uvést do světa online bankovníctví.

A on se zeptal: „Když to udělám, tak nebudu muset ani vyjít z domu?“

„Ano, ano“, řekl jsem. Vysvětlil jsem mu, že si může nechat domů doručit i jídlo a že třeba Amazon doručí cokoli. Jeho reakce mě ovšem donutila se zamyslet.

Řekl: „Dnes jsem se musel vydat do banky a cestou jsem potkal čtyři své přátele. Pak jsem si povídal se zaměstnancem banky, který mě už dobře zná. Jsem sám a toto je společnost, kterou potřebuji. Rád se přichystám a vydám do banky. Mám dost času a toto je lidský dotek, který mám rád. Před dvěma lety jsem byl nemocný. Majitel obchodu, kde nakupuji ovoce, přijel ke mně, sedl si na kraj postele a plakal. Když tvá máma před několika lety upadla při ranní procházce, majitel našeho místního obchodu ji uviděl a naložil do auta a okamžitě dovezl domů, protože věděl, kde bydlíme. Dostalo by se mi takového lidského doteku, kdybychom vše kupovali online? Proč bych měl chtít vše doručené ke mně, když by mě to donutilo komunikovat jen s mým počítačem? Rád poznám člověka, od kterého něco kupuji a nejen obchodníka, vytváří to pouto a vztah. Dodá ti Amazon pocit vytvoření pouta a vztahu? Technologie není život. Je důležité trávit čas s lidmi, nejen se zařízeními.“

Zaslala Jana Jindrová, autor neznámý

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je v neděli 18. 4. 2021.

Květnové číslo vyjde 25. 4. 2021.

Obsah čísla:

Je to zvláštní doba!.....	1	Historie a současnost Suchdola - 1. část	6
Výtah z jednání staršovstva.....	2	Historie a současnost Suchdola - 2. část.....	8
Slovo farářky.....	4	Kronika Pěvců.....	14
Ten ošklivý aerosol.....	5	Sebezpoznání – cesta srdce.....	15
Stolečku prostří se	6	Kalendář na duben 2021	16

Kalendář na duben 2021

Bohoslužby	2 4. VP	P. Ruml (Velký pátek – 9:30 a 11:00)
9:30 on-line na	4. 4. VP	M. Trgalová (Hod Boží velikonoční – 9:30 a 11:00)
http://dejvice.evangelnet.cz/line-vysilani	11. 4.	Joel Ruml
	18. 4.	M. Trgalová
Fyzicky – přihlášení	25. 4.	P. Ruml
od pondělí před následující nedělí (změna vyhrazena)	2. 5. VP	Pavel Pokorný, P. Ruml (konfirmace)

Bohoslužby on-line + určené počty účastníků + Večeře Páně podle vývoje situace a aktuálního upřesnění

Konfirmandi	pátek v 17:00 (on-line)	
Křesťan. služba	28.3. po bohoslužbách (letní čas!)	
Děti + maminky	VŠECHNA OSTATNÍ SETKÁNÍ BUDOU OZNAMOVÁNA AD HOC DLE VÝVOJE SITUACE viz webové sborové stránky a sborové dopisy	
Nedělníci		
X-cátníci		
Naši pěvci		
Zpívání		
Modlitby Taizé		
Hodina pohybu		
Biblická hodina		
„Obcování“ (generace 35-50)		6. 4. 20:00 (on-line)
Klub poznávání		
Křeslo pro hosta	29. 4. Roman Pešek 19:00 (on line)	
Staršovstvo	1. 4. v 19:00 (on-line)	
Ostatní	Všechna sborová shromáždění jsou dočasně zrušena rozhodnutím SR ČCE. O způsobu povolání našich duchovních rozhodne staršovstvo sboru.	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední nedělí předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Famí sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú. 2400319773/2010, var. symbol: salár=101, Jeronýmova jednota=102, personální fond=103